

[Steen.]

og dygtiggjort sig under denne Ret blot for at have den. Nej, der ligger noget andet, noget dybere og værdifuldere bag, og det er et Ønske om at føre i vort Folk fortsat Udviklingen opad og fremad, økonomisk og kulturelt. Paa dette vil vi medarbejde, og herefter vil vi i den kommende Tid indrette vort Virke.

Valdemar Thomsen: For mig at se er der noget yderst paafaldende, men til Gengæld noget vist betegnende i, at den højtærede Statsminister er saa faamælt, naar det gælder en klar og udtømmende Besked til Rigsdagen, samtidig med at Statsministeren er saa ovenud veltalende uden for Rigsdagen, hvor han uden Skade efter min Mening kunde overlade andre at sige det fornødne, og lykkeligt vilde det naturligvis have været, om disse andre i Stedet for at bruge de store Ord kunde nøjes med at henvise til bestemte Eksempler paa Regeringens gode Gerninger og stor-slaaede Resultater.

Paafaldende, men betegnende var det, at Statsministeren her i Tinget i Aften-timerne i Fredags bogstavelig talt intet havde at svare paa det Spørgsmaal, som min Gruppe rettede til ham, og som Statsministeren ellers ved Interessen samles om mere end noget andet. Man fristes til at spørge, om det er i Udlandet, i Radioen og ved alle mulige og umulige Lejligheder, eller det er her i Rigsdagen, at den ansvarlige Statsminister først og fremmest maa give Besked om Regeringens Politik.

Nogle faa Timer efter, at Statsministeren i faa, og jeg tør nok sige knotne Ord her i Salen havde afvist en Dagsorden, der gav Udtryk for det, som praktisk talt er hele Landbrugets Ønske, stod den højtærede Statsminister paa Tribunen ude i Fælled-parken og aabnede for Veltalenhedens Sluser. Vælgsejren maatte, sagde Statsministeren, medføre en Kursændring, og det var sket.

Jeg skal senere komme tilbage til det, der er sket i Almindelighed, men paa eet Omraade maa man afgjort give Statsministeren Ret, og det blev for øvrigt understreget gennem den i Radioprogrammet saakaldte Majtale, hvor den paagældende udtalte, at vi her i vort lille Danmark nu lykkeligvis var naaet saa vidt, at Socialdemokratiet har faaet tilstrækkelig Indflydelse paa Radioen. Dette „tilstrækkelig“ vil jeg gerne have Lov til at slaa en Streg under og sige, at mange er af samme Opfattelse, selv om de maaske lægger en noget anden Be-

tydning i Ordet, og det bliver man for øvrigt mindet om gennem saa at sige hvert eneste Radioprogram, der bliver udsendt.

Lad mig med et Par Eksempler vise, hvordan man paa dette Omraade fra Regeringshold praktiserer den højtprieste Lighed. Landbrugernes Sammenslutning indbød, som det maaske vil huskes, til et stort Stævne i Fjor. Mødet var besøgt af omkring 50 000 Deltagere. Stævneledelsen havde i god Tid rettet Henvendelse til rette vedkommende for at faa Talerne transmitteret. Denne Anmodning blev imidlertid blankt afvist, endskønt man vidste, at det kun drejede sig om at beslaglægge nogle faa Eftermiddagstimer, hvor der skulde sendes Gram-mofonmusik o. lign. Det er det Hensyn, Radioledelsen, paa hvilken Regeringen alt-saa nu har den „tilstrækkelige“ Indflydelse, mener at skyldte danske Landmænd, der offentligt ønsker at drøfte den dybe Nød, som Tusinder af Hjem er stedt i, og som mange ingen Udvej kan se af.

Glædeligvis viste det sig ved den Lejlighed, at store Dele af Pressen reagerede over for en saa oplagt og udsøgt Haan mod vort Lands Hovederhverv, og maaske vi da i Fremtiden kan blive forskaanet for den Slags Tilslidesættelser.

Den „tilstrækkelige“ Indflydelse gav sig nu den 1. Maj Udslag i et storslaaet Radioprogram, hvor vi saa, at der allerede Kl. 15 var Oplæsning af Skjoldborgs „Gyld-holm“, lidt senere blev der oplæst et saakaldt 1. Maj Digt, og senere igen var der Foredrag om Danmarks første General-strejke. Kl. 19 fik vi naturligvis Pressemed-delelserne med et udførligt Referat af Statsministerens Tale ude fra Fælleden, og en halv Time senere igen kom der en udmærket agitatorisk tilrettelagt Samtale over et aktuelt Emne, hvorunder Formanden for De samvirkende Fagforbund, det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen, fik Lejlighed til at korrekse Landbruget, fordi det ikke betaler tariffmæssig Løn. Denne Tale, tror jeg, skal nok have gjort sig netop i en Stund, da mange, mange Landmænd var udsat for den Tort ikke at have Kongens Mønt til de forfaldne Lønninger. Men det faar altsaa ikke hjælpe. De saakaldte genstridige skal gennem Radioen yderligere have Pisken over Nakken, og vi staar da her efter min Mening over for den moderne Form for Ridefogeden; om den er mildere end den, der var kendt i tidligere Tider, ja, derom kan der diskuteres.

Den 1. Maj Kl. 20 kom saa den store 1. Maj Udsendelse fra Folkets Hus med Majtaler, Arbejdersange, Deklamation o. s. v.,